

היכן מסתתר הבעל? אם אינך יודעת היכן בעלך — חפשי אותו ב„אסקווייר“ מפלט חדש לגברים

אולם הכניסה המפואר במועדון „אסקווייר“

גברים רבים אימצו להם מנהג, לבקר מדי שבוע במועדון „אסקווייר“. בכך הם מצאו להם דרך לצאת משגרת היום האפורה, מטרדות המשרד, העסקים ומשאוואן הכרך. ב„אסקווייר“ הם מוצאים את השלום, מתרעננים ויוצאים שופעי מרץ. בין לקוחות מועדון „אסקווייר“ נמנים משמנה וסלתה של העיר, רופאים, עורכי דין, אנשי עסקים ואנשים רבים אחרים, שהרעננות וההופעה החיצונית המטופחת הכרחיות לעבודתם. נערי זוהר ודמויות ידועות מעול סהתיאטרון באים למועדון לנוח ולהתרענן למחרת ליל פעילות.

מועדון „אסקווייר“, שהוא הראשון והיחיד מסוגו בארץ, הינו מועדון בריאות במתכונת של מועדוני הבריאות המפוארים בבירות העולם. המועדון מנוהל על ידי הקוסמטיקאית הצרפתית הידועה אוולין.

אחת הנקודות המיוחדות את מועדון „אסקווייר“ משאר מועדוני הבריאות, היא מבנה המקום הבנוי בצורה כזו שאפילו בשעת עומס, כשהמקום מלא, אתה מרגיש עצמך נפרד משאר המחלקות ובצורה זו הפרטיות אינה נפגעת. מחלקות המועדון נפרדות אחת מהשניה וכל לקוח מקבל טפול אינדיבידואלי; אפילו תא הספר נפרד, כך שהלקוח יוצא לחלוטין משגרת היומיום והרעש לאוירה שקטה עם מוסיקת רקע נעימה. לרשות הלקוחות טלפון בכל תא.

הסאונה הפינית במועדון

למרות שמועדון „אסקווייר“ ממוקם בקרבת רחוב דיזנגוף, לא קיימת לידו בעית חנייה.

בבואך למועדון „אסקווייר“, תוכל להכנס לסאונה הפינית ומשם למקלחת-לחץ מיוחדת, לאחר מנוחה ומשקה מרענן, תוכל לקבל מסג' מידי מסג'יטית מדופלמת או לזכות באחד משרותי המקום: תספורת, מניקור, פדיקור וטפול פנים. בקיצור, מועדון „אסקווייר“ דואג לבריאותך ולהופעתך מכף רגל ועד ראש, וכל זאת באווירת פאר רגועה, ללא המתנה והתרוצצות. במועדון „אסקווייר“ אין המתנה. לכן הנך מתבקש לקבוע את מועד הטפול הנחוץ לך מראש (טלפונים 246409 או 238685). אם יש ברצונך לראות תחילה את המקום, תוכל לבקר ללא כל התחייבות.

„אסקווייר“ — רחוב שלמה המלך 46, תל-אביב.

מזה שלושה חודשים סוערות הרוחות בעולם האקדמי בישראל. מאז פירסם העולם הזה לראשונה את גילוייו על הסלקציה הביטחונית הנהוגה באוניברסיטת חיפה (אוניברסיטה בחסות שירותי הביטחון — העולם הזה 1732), הפכה הפרשה לנושא ויכוח מרכזי בין אנשי הרוח בישראל, לא ירדה אפילו שבוע אחד מעל דפי העיתונות בארץ. הוויכוח, הנסוב על בעייה מצפונית טהורה, טרם שכך. הוא הגיע השבוע לשיא חדש, כאשר יוסף בלום (27) סטודנט באוניברסיטת חיפה, הודיע לאוניברסיטה כי בעקבות מדיניות האפליה הנהוגה בה, הוא דוחה את קבלת תעודת הבוגר והתואר האקדמי שהיה זכאי לקבלם עם סיימו את לימודיו לקראת התואר ב.א.

זהו ללא ספק מעשה אמיץ ויוצא-דופן לגבי ציבור הסטודנטים בישראל הידוע באדישותו. אני רוצה לתת את רשות הדיבור לסטודנט היחיד בישראל שהחליט להסיק מסקנה אישית כדי לתרום תרומה במאבק לשיוני פני החברה הישראלית.

להלן קטעים ממכתבו של הסטודנט יוסף בלום להנהלת אוניברסיטת חיפה:

„הרגשת בושה צורבת ובוז“

בזמן הקרוב עומד אני, יחד עם בוגרי אוניברסיטת חיפה לקבל את תוארי האקדמי. תואר למען הקדשתי שלוש שנות חיים קשות של לימודים, עבודה, מלחמה אכזרית ותקופות מילואים ממושכות — וממנו ציפיתי ליותר מאשר תעודה בה רשומים הי

סטודנט בלום

שגי בלימודים. אולם לאור הי מתרחש כיום בין כותלי אוניברסיטת חיפה אני חש בכשלין חרוץ שנשכלתי לאורך כל הי דרך. כשאני שוקל עתה את מאון התקופה הזו, אינני יכול שלא לשאול את עצמי: האם היה כדאי?

האם לשם תעודה זו עמלתי שלוש שנים? מה תקנה לי בכלל תעודה זו? לא ציפיתי לשום כיבוד חברתי שיכול לנבוע מי תואר זה. לשם כך לא כדאי המאמץ. האם ציפיתי להתקומות כלכלית? כן, אך לא רק הגורם הכלכלי הביא אותי לבחירה כי דרך חיים זו.

רציתי להיות שותף למאבק למען שיוני דמותה של המדינה. שותף לגוף לוחם ודינאמי לי מען ביטחון ישראל — ביטחון אמיתי ולא ביטחון כוזב הי מושפע ממניעים פוליטיים מכוערים. אני מודה בפה מלא שנשכלתי לאורך כל הדרך, כשלון לו אני שותף יחד עם מוסדות הסטודנטים וההנהלה הי אקדמית.

המוסד אשר עומד להעניק לי תואר בוגר יוכל לרשום לפניו את הישגו היחיד בו יוכל להתברך: הוא העניק לי ציונים ב-10 שיעורים, 6 תרגילים, 4 סמינריונים ושתי בחינות-גמר. מאומה יותר לא העניקה לי אוניברסיטת חיפה. רק הרגשת בושה צורבת ובוז למתנחל בין כתליה. בוז להנהלתה, בוז לאי-רגיניה הסטודנטאליים.

שלוש שנים הייתי חלק מציבור אדיש, זר לעצמו, ציבור הידוע להתקומב רק כשמדובר על העלאת שכר הלימוד, העלאת מחירי המנוה והגדלת המענק הנדבני מעריית חיפה...

להפסיק לשחק!

ממשיך יוסף בלום במכתבו: אנחנו הם אותם אנשים שנותרני אדישים לחוצפה ההולכת וגוברת של מנהיגינו. אנחנו הם אותם סטודנטים באוניברסיטת חיפה המצדיקים מעל מסכי הטלחזיה את מדיניותו של פרופסור אקצין הפוגע בקודש הקודשים של החופש האקדמי. אנחנו הם שאמרנו הן לאקצין באוניברסיטת חיפה. אותם מרצים שחינכו אותנו על ערכי תקופה ההשכלה, על הפילוסופיה הנאורה של הזמן החדש — אותם מרצים הם הרומסים כיום את הערכים אותם ניסו להרביץ בנו. הם אולי לא הבינו שאותם ערכים להשפיע עלינו ולקומם אותנו נגדם.

אנו, שיחד עם אורחים אחרים במדינת ישראל נלחמים על קיומה, חייבים להילחם מבית על דמותה של מדינת ישראל של 1971, 1981 ו-2001. מדינת ישראל של כל הדורות הבאים. פרופסור אקצין ומצדדיו חייבים להבין שבמדינת ישראל קיים מיעוט ערבי ויהיה קיים בה גם בעתיד. אנו נצטרך לחיות עם מיעוט זה בעל כורחנו, ושומה עלינו — למען ביטחון המדינה — לקרב אותו אלינו, להפכו לשותף אמיתי שאמין כי אנו בוטחים בו.

אותו מרצה ערבי שדחית, פרופסור אקצין, הוא שיהיה מחר מנהיגו של הנוער הערבי במדינת ישראל. דרכו, פרופסור אקצין, היא דרך לא נכונה ומסוכנת שתרחיק נוער זה ממדינת ישראל. היא תשים לאל את מאמצינו הכנים להפכם לאזרחים נאמנים ושותפים לבנין המדינה...

... עלינו לשאוף לאותו יום בו נחדל לבקש מצעיר ערבי תעודת זהות באוטובוס. לאותו יום בו יפסיקו מחבלים ערבים לרצות ילדים ברחובות עזה, לאותו יום בו נחיה יחד — אם לא מאהבה הרי מתוך דריקים אמיתי. למען אותו יום, פרופסור אקצין, החלטתי לקום, להפסיק לשחק, להפסיק להיות אדיש!

אני יודע שקולי הוא קול בודד, אך אני קורא לקולות נוספים להצטרף אלי לקריאה משותפת למען החופש האקדמי, למען אותם ערכים שהיקנו לנו בין כתלי האוניברסיטה, למען לפיד הקדימה וחופש המחשבה, אותו לפיד שהאיר את דרכה של המהפכה האמריקאית והמהפכה הצרפתית ולמען אותו חופש המסמל את מגילת העצמאות שלנו.

זכותנו לתואר בוגר לא תתבטא בקבלתו מידיהם של אלה הפוגעים בחופש הי אקדמי ובחופש הפרט. חובתנו להילחם עתה בפרופסור אקצין ודומיו.

מעל דפים אלה אני דוחה את קבלת תעודת הבוגר שלי והתואר האקדמי של אוניברסיטת חיפה וקורא לי חברי הבוגרים להחרים כל עוד לא יתפטר הפרופסור בנימין אקצין מראשות אוניברסיטת חיפה ולא תבוטל מדיניותה.

אני יודע